

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 4 stycznia 2018 r.

Poz. 118

Elektronicznie podpisany przez:
IWONA ANDRUSZKIEWICZ; ŚLĄSKI URZĄD WOJEW
Data: 2018-01-04 13:35:57

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.114.2017 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 28 grudnia 2017 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 446 ze zm.) w związku z art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2017 poz. 1073)

stwierdzam nieważność

uchwały nr 239/XXXII/2017 Rady Miejskiej w Kaletach z dnia 23 listopada 2017 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kalety-Zachód” **w całości.**

UZASADNIENIE:

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (zwanej dalej ustawą o planowaniu) Burmistrz Miasta Kalety, w dniu 5 grudnia 2017 r. przekazał organowi nadzoru wymienioną na wstępie uchwałę w celu zbadania jej zgodności z przepisami prawnymi.

Pismem z dnia 21 grudnia 2017 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem prawa.

Przedmiotowa uchwała jest kolejną zmianą uchwały Rady Miejskiej w Kaletach nr 102/XII/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kalety-Zachód”. Uprzednio zapisy planu miejscowego z 2011 r. zostały częściowo zmienione na skutek rozstrzygnięcia nadzorczego Nr IFIII.4131.3.2011 Wojewody Śląskiego z 12 stycznia 2012 r., oraz kilku nowelizacji podjętych przez Radę Miejską w Kaletach.

Zgodnie z art. 16 ust. 3 zdanie drugie ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r., poz. 1523), tekst jednolity aktów normatywnych innych niż ustawa (a więc aktów prawa miejscowego jakimi są miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego) ogłasza się nie rzadziej niż raz na 12 miesięcy, jeżeli był on nowelizowany. Mimo wyżej cytowanego wymogu, gmina nie sporządziła do tej pory tekstu jednolitego zmienianej uchwały.

To jednak nie wpływa na legalność wprowadzonych zmian, w związku z czym Wojewoda Śląski miał obowiązek weryfikacji kwestionowanej nowelizacji z uwzględnieniem wszystkich poprzednich zmian tekstu pierwotnego miejscowego planu.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że przepisem § 1 ust. 1 pkt 5 kwestionowanej zmiany dodano do uchwały zmienianej § 66a, w którym wprowadzono ustalenia dla terenu IKDW3. Tymczasem gmina dodała już taką jednostkę redakcyjną uchwałą nr 70/IX/2015 Rady Miejskiej w Kaletach z 20 sierpnia 2015 r.

wprowadzając ustalenia dla terenu 1KDX1. W związku z tym nie jest jasne czy wprowadzany przepis § 66a ma zastąpić istniejące ustalenia, czy też intencją gminy było wprowadzenie zupełnie nowej jednostki redakcyjnej, czego jednak nie uczyniła.

W pierwszym przypadku zastępując dodaną już jednostkę redakcyjną gmina pozbawiłaby ustaleń teren 1KDX1, co skutkuje naruszeniem wymogu art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy o planowaniu. W drugim przypadku dodaje przepis w wyniku którego funkcjonowałyby dwie takie same jednostki redakcyjne, w związku z czym uchwała nie spełniałaby podstawowych zasad techniki prawodawczej określonych w rozdziale 7 (§ 54-62) w związku z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (t.j. Dz. U. Nr z 2016 poz. 283).

Zgodnie z § 82 stosowanym w związku z § 143 Zasad techniki prawodawczej oraz w związku z art. 27 ustawy o planowaniu *„zmiana (nowelizacja) ustawy polega na uchyleniu niektórych jej przepisów, zastąpieniu niektórych jej przepisów przepisami o innej treści lub brzmieniu lub na dodaniu do niej nowych przepisów”*. **Generalną zasadą nowelizacji uchwały jest wprowadzenie korekt do już obowiązującego aktu prawnego w taki sposób by akt ten po ujednoliceniu był nadal wewnętrznie spójny.**

Ponadto przepisem § 1 ust. 1 pkt 4 kwestionowanej zmiany dodano do uchwały zmienianej § 47a wprowadzając ustalenia dla terenów usług centrotwórczych 2AUC3-2AUC4. W dodanym § 47a ust 5 lit d, dla terenu 2AUC4 wprowadzono wymóg ukształtowania wewnętrznego układu komunikacyjnego w sposób umożliwiający dojazd do terenu 1K2 (teren urządzeń odprowadzania i oczyszczania ścieków).

Dodatkowo przepisem § 1 ust. 1 pkt 6 przedmiotowej zmiany w § 67 ust. 4 po lit. c dodano lit. d, w brzmieniu: „w granicach terenu 1KS5 wymóg zapewnienia możliwości przejazdu do terenu 1MN54”.

Tymczasem, zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy o planowaniu, plan miejscowy powinien zawierać ustalenia w zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, natomiast zgodnie z § 4 pkt 9 rozporządzenia ustalenia te powinny zawierać: a) określenie układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej wraz z ich parametrami oraz klasyfikacją ulic i innych szlaków komunikacyjnych, b) określenie warunków powiązań układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym, c) wskaźniki w zakresie komunikacji i sieci infrastruktury technicznej, w szczególności ilość miejsc parkingowych w stosunku do ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych.

Wprowadzenie dla niektórych terenów wymogu *zapewnienia przejazdu* do poszczególnych terenów jest niedopuszczalne, zgodnie bowiem z przepisem art. 3 ustawy o planowaniu oraz art. 18 ust. 1 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym, wyłącznie rada gminy została upoważniona do kształtowania i prowadzenia polityki przestrzennej, i nie może ona scedować tego obowiązku na inne podmioty, w szczególności na inwestora.

W tym wypadku brak jest jednoznacznego rozwiązania publicznej obsługi drogowej oraz powiązania z układem zewnętrznym terenów 1MN54 oraz 1K2. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego i stanowi dokument planistyczny kształtujący politykę przestrzenną gminy, gmina wyznaczając teren przeznaczony pod zabudowę winna więc określić jego powiązanie z zewnętrznym układem komunikacyjnym.

Nie ustalając powyższego gmina przeniosła obowiązek skomunikowania terenu na jego użytkowników, a realizacja zadań z zakresu dróg publicznych na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 2 cyt. ustawy o samorządzie gminnym należy do zadań własnych gminy

Naruszenie zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w myśl art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu winno skutkować uchyleniem uchwały w całości lub w części. Zdaniem organu, biorąc pod uwagę wyżej przedstawione uchybienia, uzasadnione i konieczne jest stwierdzenie nieważności uchwały w całości - jak orzeczono w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Śląskiego w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała